

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์หลักคือ เพื่อพัฒนาแบบรายการพฤติกรรมเด็กทารกและวัยเตาะแตะช่วงอายุ 7 – 30 เดือนฉบับภาษาไทยด้วยกระบวนการแปลกลับโดยผู้เชี่ยวชาญและกระบวนการพิจารณาความถูกต้องแม่นยำของเนื้อหาใจความและบริบททางวัฒนธรรม และวัตถุประสงค์รองคือ เพื่อตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาของแบบรายการพฤติกรรมเด็กทารกและวัยเตาะแตะช่วงอายุ 7 – 30 เดือนฉบับภาษาไทย โดยผลของการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้จะนำเสนอเป็น 4 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 2 กระบวนการแปลและแปลกลับ กระบวนการพิจารณาความถูกต้องและแม่นยำของเนื้อหาใจความ และ ข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิ

ส่วนที่ 3 การหาค่าความตรงตามเนื้อหาและการปรับปรุงแก้ไขแบบรายการพฤติกรรมเด็กทารกและวัยเตาะแตะช่วงอายุ 7 - 30 เดือนฉบับภาษาไทย ตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิก่อนนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะของแบบรายการพฤติกรรมเด็กทารกและวัยเตาะแตะช่วงอายุ 7 - 30 เดือนฉบับภาษาไทย จากการนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง และแบบรายการพฤติกรรมเด็กทารกและวัยเตาะแตะช่วงอายุ 7 - 30 เดือนฉบับสุดท้าย หลังปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะหลังนำมาทดลองใช้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างประกอบไปด้วยผู้เลี้ยงดูหรือผู้ปกครองที่ใกล้ชิดกับเด็ก โดยเด็กกลุ่มดังกล่าวจำแนกตามเพศและอายุ ดังแสดงได้ในตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างและเด็กในความดูแล จำแนกตามเพศและอายุ

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (N=120)	ร้อยละ
กลุ่มตัวอย่าง		
เพศ		
เพศชาย	21	17.50
เพศหญิง	99	82.50
เด็กในความดูแลของกลุ่มตัวอย่าง		
เพศเด็กในความดูแลของกลุ่มตัวอย่าง		
เพศชาย	51	42.50
เพศหญิง	69	57.50
อายุเด็กในความดูแลของกลุ่มตัวอย่าง		
7 - 12 เดือน	22	18.33
13 - 18 เดือน	27	22.50
19 - 24 เดือน	30	25.00
23 - 30 เดือน	41	34.17
อายุเฉลี่ยของเด็กในความดูแลของกลุ่มตัวอย่าง	19 เดือน	

จากตารางแสดงกลุ่มตัวอย่างในการทดลองกรอกแบบสอบถามเป็นเพศชายจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 17.50 เป็นเพศหญิง 99 คน คิดเป็นร้อยละ 82.50 โดยเด็กในความดูแลของกลุ่มตัวอย่างเป็นเพศชายจำนวน 51คน คิดเป็นร้อยละ 42.50 เป็นเพศหญิง 69 คน คิดเป็นร้อยละ 57.50 โดยเด็กมีช่วงอายุระหว่าง 7 - 12 เดือน จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 18.33 ช่วงอายุระหว่าง 13 - 18 เดือน จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 22.50 ช่วงอายุระหว่าง 19 - 24 เดือน จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ

ละ 25.00 ช่วงอายุระหว่าง 23 - 30 เดือน จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 34.17 และเด็กในความดูแลของกลุ่มตัวอย่างมีอายุเฉลี่ยเท่ากับ 19 เดือน

ส่วนที่ 2 กระบวนการแปลและแปลกลับ กระบวนการพิจารณาความถูกต้องและแม่นยำของเนื้อหาใจความ และ ข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิ

แบบรายการพฤติกรรมเด็กทารกและวัยเตาะแตะช่วงอายุ 7 – 30 เดือนฉบับภาษาอังกฤษ (source language) จะถูกแปลเป็นภาษาไทย (target language) โดยผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษาและวิชาชีพ 1 ท่าน และฉบับภาษาไทยถูกแปลกลับเป็นภาษาอังกฤษอีกครั้ง (back translation) โดยผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษาจำนวน 2 คนผู้ซึ่งสามารถใช้ได้ทั้งสองภาษา (bilingual translator) อย่างเชี่ยวชาญและเป็นบุคคลในวิชาชีพกิจกรรมบำบัด จากนั้นแบบรายการพฤติกรรมที่ผ่านกระบวนการแปลกลับจะผ่านกระบวนการพิจารณาความถูกต้องแม่นยำของเนื้อหาใจความ (equivalence of meaning) และบริบททางวัฒนธรรม เปรียบเทียบกับแบบรายการพฤติกรรมฉบับภาษาไทยโดยผู้เชี่ยวชาญทางวิชาชีพ (professional reviewer) ที่ใช้ได้ทั้งสองภาษาและมีประสบการณ์ด้านการบูรณาการประสาทความรู้สึกลูกในเด็ก เพื่อให้ได้แบบรายการพฤติกรรมฉบับภาษาไทยที่มีความถูกต้องและเหมาะสมกับบริบทไทย ซึ่งผลการพิจารณาความถูกต้องแม่นยำของเนื้อหาใจความและบริบททางวัฒนธรรม ที่เปรียบเทียบระหว่างฉบับที่แปลเป็นภาษาไทยกับฉบับที่ได้รับการแปลกลับและการพิจารณาเปรียบเทียบของผู้เชี่ยวชาญแสดงในตารางที่ 4.2 ดังนี้

ตารางที่ 4.2 แสดงการพิจารณาความถูกต้องแม่นยำของเนื้อหาใจความและบริบททางวัฒนธรรม ที่เปรียบเทียบระหว่างฉบับแปลกับฉบับแปลกลับและการพิจารณาเปรียบเทียบของผู้เชี่ยวชาญ

หัวข้อที่ 1 การควบคุมพฤติกรรมตนเอง		
ฉบับแปลเป็นภาษาไทย	ฉบับแปลกลับ	การพิจารณาเปรียบเทียบและการแก้ไขจากผู้เชี่ยวชาญ
A. หงุดหงิดและโมโหได้ง่าย	a. easily gets angry and frequently irritated	แก้เป็น “โกรธง่ายและหงุดหงิดบ่อย”
C. ไม่สามารถสงบลงง่ายถ้าร้องไห้แม้จะให้ดูดจุกนมจ้องของเล่น เล่นของเล่น หรือฟังเสียงผู้เลี้ยงดู	c. unable to get clam by sucking pacifier, looking at toys, playing with toys, or listening to caregiver	แก้เป็น “ไม่สามารถ กล่อมตนเองให้สงบได้ด้วยการดูดจุกนมยาง ดูของเล่น เล่นของเล่น หรือฟังเสียงคนดูแล”

หัวข้อที่ 1 การควบคุมพฤติกรรมตนเอง		
ฉบับแปลเป็นภาษาไทย	ฉบับแปลกลับ	การพิจารณาเปรียบเทียบและการแก้ไขจากผู้เชี่ยวชาญ
F. จะต้องให้เวลาเพื่อเตรียมพร้อมหลาย ๆ ครั้งก่อนมีการเปลี่ยนแปลงในกิจวัตรประจำวันหรือตารางกิจกรรมประจำวัน	f. must be prepared in advance before schedule change is made	แก้เป็น “ต้องได้รับการเตรียมพร้อมล่วงหน้าก่อนจะเปลี่ยนตารางกิจกรรม”
G. ต้องให้ผู้ใหญ่หรือผู้ดูแลอยู่ใกล้ๆ ด้วยบ่อย ๆ	g. always needs adults or caregiver company	แก้เป็น “ต้องมีผู้ใหญ่หรือผู้ดูแลอยู่ด้วยตลอด”

หัวข้อที่ 3 การนอน		
ฉบับแปลเป็นภาษาไทย	ฉบับแปลกลับ	การพิจารณาเปรียบเทียบและการแก้ไขจากผู้เชี่ยวชาญ
B. ต้องการความช่วยเหลืออย่างมาก เพื่อให้หลับ: ระบุวิธีช่วยเหลือ: การโยก การเดินนาน ๆ การลูบผม การชี้รถอื่นๆ _____	b. needs extensive help to fall asleep ; please specific methods of help: rocking, long walking, stroking hair, or car ride other _____	แก้เป็น “ต้องการความช่วยเหลืออย่างมากจึงจะหลับ:ระบุวิธีช่วยเหลือ: การโยก การอุ้มเดินนาน ๆ การลูบผม การพานั่งรถเล่นอื่นๆ _____”

หัวข้อที่ 4 การกินหรือการป้อนอาหาร		
ฉบับแปลเป็นภาษาไทย	ฉบับแปลกลับ	การพิจารณาเปรียบเทียบและการแก้ไขจากผู้เชี่ยวชาญ
E. หันเหความสนใจมากเมื่อนั่งรับประทานอาหาร	e. easily distracts during sitting to have meal	แก้เป็น “หันเหความสนใจ ง่ายขณะนั่งรับประทานอาหาร”

หัวข้อที่ 5 การแต่งตัว การอาบน้ำ การสัมผัส		
ฉบับแปลเป็นภาษาไทย	ฉบับแปลกลับ	การพิจารณาเปรียบเทียบและการแก้ไขจากผู้เชี่ยวชาญ
F. มักชนคนหรือสิ่งของ (สำหรับเด็กที่อายุมากกว่า 19 เดือน)	f. frequently bumps against or things when running (for infants over 1 year)	แก้เป็น “มักวิ่งชนคนหรือสิ่งของ (สำหรับเด็กอายุมากกว่า 19 เดือน)”

หัวข้อที่ 6 การเคลื่อนไหว		
ฉบับแปลเป็นภาษาไทย	ฉบับแปลกลับ	การพิจารณาเปรียบเทียบและการแก้ไขจากผู้เชี่ยวชาญ
A. ชอบเคลื่อนไหวลักษณะโยก วิ่ง ไม่สามารถนั่งนิ่ง ๆ เพื่อทำกิจกรรม	a. likes rocking, running, unable to sit still for an activity	แก้เป็น “ชอบ การ โยก การ วิ่ง ไม่สามารถนั่งนิ่งเพื่อทำกิจกรรม”
C. กลัวการถูกจับแกว่งในอากาศ การเล่นชิงช้าการขึ้นชิงช้าสวรรค์	c. fears of being swung in air, swings, merry-go-round	แก้เป็น “กลัวการถูกจับเหวี่ยงในอากาศ การเล่นชิงช้า การเล่นม้าหมุน”

หัวข้อที่ 7 การฟัง ภาษาและเสียง		
ฉบับแปลเป็นภาษาไทย	ฉบับแปลกลับ	การพิจารณาเปรียบเทียบและการแก้ไขจากผู้เชี่ยวชาญ
E. พูดซ้ำหรือเลียนเสียงก่อนได้ยินคำ วลีหรือประโยค (สำหรับเด็กที่อายุมากกว่า 18 เดือน)	e. repeats or echoes previously heard words, phrases, or sentences	แก้เป็น “พูดซ้ำหรือทำเสียงสะท้อน คำ วลี หรือประโยคที่เพิ่งได้ยิน (สำหรับเด็กอายุมากกว่า 18 เดือน)”
F. พูดซ้ำ คำหรือวลีที่คุ้นเคยบ่อยครั้งเกินไป (สำหรับเด็กที่อายุมากกว่า 2 ปี)	f. frequently repeats familiar words or phrases (for infants over 2 years)	แก้เป็น “พูดคำหรือวลีที่คุ้นเคยซ้ำบ่อย ๆ (สำหรับเด็กอายุมากกว่า 2 ปี)”

หัวข้อที่ 8 การมองและการมองเห็น		
ฉบับแปลเป็นภาษาไทย	ฉบับแปลกลับ	การพิจารณาเปรียบเทียบและการแก้ไขจากผู้เชี่ยวชาญ
B. คุณตื่นตื่นวุ่นวายเมื่อเผชิญกับสถานที่ที่มีคนอยู่หนาแน่น เช่น ห้างสรรพสินค้าหรือภัตตาคารที่มีคนมาก(สำหรับเด็กที่อายุมากกว่า 1 ปี)	b. gets excited when confronted by setting such as crowded supermarket, crowded restaurant (for infants over 1 year)	แก้เป็น “จะตื่นตื่นเมื่อต้องอยู่ในที่ที่คนพลุกพล่าน เช่น ห้างสรรพสินค้า ภัตตาคารที่มีคนแน่น (สำหรับเด็กอายุมากกว่า 1 ปี)”

หัวข้อที่ 9 ความผูกพัน - อารมณ์		
ฉบับแปลเป็นภาษาไทย	ฉบับแปลกลับ	การพิจารณาเปรียบเทียบและการแก้ไขจากผู้เชี่ยวชาญ
A. หลีกเลียงการสบตา หันหน้าออกจากหน้าคน ชอบวัตถุและของเล่นมากกว่า(สำหรับเด็กอายุมากกว่า 9 เดือน)	a. avoids eye contact, turns away from the human face, prefers objects and toys (for infants over 9 months)	แก้เป็น “หลีกเลียงการมองสบตา หันหนีจากหน้าคน ชอบวัตถุและของเล่นมากกว่า (สำหรับเด็กอายุมากกว่า 9 เดือน)”
B. ไม่แสดงออกว่ามีความสุขและความสุข (สำหรับเด็กอายุมากกว่า 9 เดือน)	b. does not express the feeling of joy and happiness (for infants over 9 months)	แก้เป็น “ไม่แสดงความรู้สึกว่ามีความสุขและความสุข (สำหรับเด็กอายุมากกว่า 9 เดือน)”
D. ไม่มีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน (แลกเปลี่ยนกับผู้เลี้ยงดู)	d. does not interact reciprocally (back and forth with caregiver)	แก้เป็น “ไม่มีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน (ทั้งให้และรับกับผู้ดูแล)”
I. ไม่เล่นกับเด็กคนอื่น ถอนตัวหรือก้าวร้าว (สำหรับเด็กอายุมากกว่า 18 เดือน)	i. does not play with other children, withdraws or is aggressive (for aged over 18 months)	แก้เป็น “ไม่เล่นกับเด็กคนอื่น ถอนหนีหรือก้าวร้าว (สำหรับเด็กอายุมากกว่า 18 เดือน)”

หัวข้อที่ 9 ความผูกพัน - อารมณ์		
ฉบับแปลเป็นภาษาไทย	ฉบับแปลกลับ	การพิจารณาเปรียบเทียบและการแก้ไขจากผู้เชี่ยวชาญ
L. อยู่กับความตั้งใจด้วยเหตุการณ์ที่น่ากลัว/ สะเทือนใจ (สำหรับเด็กอายุมากกว่า 18 เดือน)	1. stays preoccupied with fearful/traumatic event (for infants over 18 months)	แก้เป็น “ตั้งใจอยู่กับเหตุการณ์ที่น่ากลัว/ สะเทือนใจ (สำหรับเด็กอายุมากกว่า 18 เดือน)”

หลังจากผ่าน กระบวนการพิจารณาความถูกต้องและแม่นยำของเนื้อหาใจความแล้ว แบบรายการพฤติกรรมเด็กทารกและวัยเตาะแตะช่วงอายุ 7 – 30 เดือนฉบับภาษาไทยจะถูกไปหาความตรงตามเนื้อหาโดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิต่อไป

ส่วนที่ 3 การหาค่าความตรงตามเนื้อหาและการปรับปรุงแก้ไขแบบรายการพฤติกรรมเด็กทารกและวัยเตาะแตะช่วงอายุ 7 – 30 เดือนฉบับภาษาไทย ตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ ก่อนนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

แบบรายการพฤติกรรมเด็กทารกและวัยเตาะแตะช่วงอายุ 7 – 30 เดือนฉบับภาษาไทยที่ผ่านกระบวนการแปลกลับและกระบวนการพิจารณาความถูกต้องและแม่นยำของเนื้อหาใจความแล้วจะถูกไปหาความตรงตามเนื้อหาโดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ในเรื่องกรอบอ้างอิงการบูรณาการประสาทสำหรับความรู้สึกและมีประสบการณ์ทางคลินิกที่ใช้กรอบอ้างอิงดังกล่าวจำนวน 3 ท่าน เพื่อหลีกเลี่ยงความคิดเห็นที่อาจแบ่งเป็น 2 ด้าน

เมื่อได้รับผลการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิผู้เชี่ยวชาญ ผู้วิจัยนำมาคำนวณ ด้วยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruency: IOC) ว่าข้อคำถามสอดคล้องกับพฤติกรรมหรือไม่ โดยพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้องที่ได้มากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 ซึ่งค่าดัชนีความสอดคล้องทุกข้อในแบบรายการพฤติกรรมมากกว่า 0.5 โดยการพิจารณาค่าความสอดคล้องของเครื่องมือการวิจัยซึ่งประกอบไปด้วยค่าดัชนีความสอดคล้อง ข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิ และข้อคำถามที่แก้ไขตามข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิในแต่ละหัวข้อหลักสรุปได้ดังต่อไปนี้

การควบคุมพฤติกรรมตัวเอง

ในหัวข้อการควบคุมพฤติกรรมตัวเองพบว่า ข้อที่ 1A, 1B, 1D, 1E, 1F, 1G, 1H และ 1I มีค่า IOC เท่ากับ 1 ยกเว้นข้อ 1C ที่มีค่า IOC เท่ากับ 0.67 และจากการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิพบข้อคำถามที่ต้องทำการแก้ไขตามข้อเสนอแนะได้แก่ ข้อ 1C โดยได้รับการแนะนำให้เปลี่ยนคำให้เข้าใจง่ายขึ้น ดังนั้นจึงเปลี่ยนจากข้อคำถาม “ไม่สามารถกล่อมตนเองให้สงบได้ด้วยการดูจกนมายาง ดูของเล่น เล่นของเล่น หรือฟังเสียงคนดูแล ” เป็น “ไม่สามารถเียบหรือสงบลงได้ด้วยการดูจกนมายาง ดูของเล่น เล่นของเล่น หรือฟังเสียงคนดูแล ” และข้อที่ 1I โดยได้รับการแนะนำให้เพิ่มเติมว่าให้ผู้ปกครองทำเช่นไรกับระยะเวลาเช่นวงกลมหรือเข็มนาฬิกา ดังนั้นจึงเปลี่ยนจากข้อคำถาม “เวลาที่ต้องใช้เพื่อให้เด็กสงบลงระหว่างวัน (ใน 1 วัน) 15-30 นาที 1-2 ชั่วโมง มากกว่า 3 ชั่วโมง” เป็น “เวลาที่ต้องใช้เพื่อให้เด็กสงบลงระหว่างวัน (ใน 1 วัน) ระบุ: 15-30 นาที 1-2 ชั่วโมง มากกว่า 3 ชั่วโมง”

สมาธิ

ในหัวข้อสมาธิพบว่าทุกข้อมีค่า IOC เท่ากับ 1 และจากการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิพบข้อคำถามที่ต้องทำการแก้ไขตามข้อเสนอแนะได้แก่ ข้อ 2C โดยได้รับการแนะนำให้เปลี่ยนคำให้เข้าใจง่ายขึ้น ดังนั้นจึงเปลี่ยนจากข้อคำถาม “ไม่สามารถถ่ายเทเปลี่ยนความสนใจจากวัตถุหรือกิจกรรมหนึ่งไปอีกอันหนึ่งได้ (สำหรับเด็กที่อายุมากกว่า 9 เดือน)” เป็น “ไม่สามารถเปลี่ยนความสนใจจากวัตถุหรือกิจกรรมหนึ่งไปยังวัตถุหรือกิจกรรมอื่นได้”

การนอน

ในหัวข้อการนอนพบว่าทุกข้อมีค่า IOC เท่ากับ 1 และจากการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิไม่พบข้อคำถามที่ต้องทำการแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

การกินหรือการป้อนอาหาร

ในหัวข้อการกินหรือการป้อนอาหารพบว่าทุกข้อมีค่า IOC เท่ากับ 1 และจากการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิพบข้อคำถามที่ต้องทำการแก้ไขตามข้อเสนอแนะได้แก่ ข้อ 4B โดยได้รับการแนะนำให้เปลี่ยนคำให้เข้าใจง่ายขึ้น ดังนั้นจึงเปลี่ยนจากข้อคำถาม “ชอบกินอาหารหรือดื่มแต่อาหาร/เครื่องดื่ม ๆ (สำหรับเด็กที่มีอายุมากกว่า 1 ปี)” เป็น “ชอบกินอาหารหรือดื่มเครื่องดื่ม ๆ (สำหรับเด็กที่มีอายุมากกว่า 1 ปี)” และข้อที่ 4D โดยได้รับการแนะนำให้เพิ่มข้อความเพื่อให้

ง่ายต่อการเข้าใจ ดังนั้นจึงเปลี่ยนจากข้อความ “มีสำลักหรืออ้วก” เป็น “อาเจียนเมื่อทานอาหารที่แปลกไปจากเดิม”

การแต่งตัว การอาบน้ำ การสัมผัส

ในหัวข้อการแต่งตัว การอาบน้ำ การสัมผัสพบว่า ข้อที่ 5A, 5B, 5C, 5D, 5E, 5F, 5G, 5I, 5J และ 5K มีค่า IOC เท่ากับ 1 ยกเว้นข้อ 5H ที่มีค่า IOC เท่ากับ 0.67 และจากการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิพบข้อความที่ต้องทำการแก้ไขตามข้อเสนอแนะได้แก่ ข้อ 5A โดยได้รับการแนะนำให้เปลี่ยนคำให้เข้าใจง่ายขึ้น ดังนั้นจึงเปลี่ยนจากข้อความ “ไม่ยอมใส่เสื้อผ้า (ในเด็กเล็ก ชอบใส่ผ้าอ้อมหรือเปลือยกาย)” เป็น “ไม่ชอบหรือไม่ยอมใส่เสื้อผ้า (ในเด็กเล็กจะชอบใส่ผ้าอ้อมหรือชอบใส่เปลือยกาย)” ข้อ 5B โดยได้รับการแนะนำให้เพิ่มคำให้เข้าใจง่ายขึ้น ดังนั้นจึงเปลี่ยนจากข้อความ “ชอบใส่เสื้อผ้าเดิมๆ บ่นว่าสิ่งที่สวมแน่นหรือคับเกินไป” เป็น “ชอบใส่เสื้อผ้าเดิมๆ และ/หรือบ่นว่าสิ่งที่สวมใส่แน่นหรือคับเกินไป” ข้อ 5D โดยได้รับการแนะนำให้เปลี่ยนคำและยกตัวอย่างเพิ่มให้เข้าใจง่ายขึ้น ดังนั้นจึงเปลี่ยนจากข้อความ “ไม่ชอบการถูกล้างหน้าหรือสระผม” เป็น “ไม่ชอบให้ล้างหน้าหรือสระผมหรือตัดผมหรือตัดเล็บ” ข้อ 5I โดยได้รับการแนะนำให้เพิ่มคำให้เข้าใจง่ายขึ้น ดังนั้นจึงเปลี่ยนจากข้อความ “ต่อต้านการที่ต้องอยู่ในท่าใดท่าหนึ่ง เช่น นอนคว่ำ/นอนหงาย” เป็น “ต่อต้านหรือไม่ชอบการที่ต้องอยู่ในท่าใดท่าหนึ่ง เช่น นอนคว่ำ/นอนหงาย” และข้อ 5J โดยได้รับการแนะนำให้เปลี่ยนคำให้เข้าใจง่ายขึ้น ดังนั้นจึงเปลี่ยนจากข้อความ “หลีกเลี่ยงการสัมผัสผิวสัมผัสใด ผิวสัมผัส และหลีกเลี่ยง การทำมือเปราะเปื้อน (สำหรับเด็กอายุมากกว่า 9 เดือน)” เป็น “หลีกเลี่ยงการสัมผัสผิวสัมผัสบางชนิดและหลีกเลี่ยงการทำมือเปราะเปื้อน (สำหรับเด็กอายุมากกว่า 9 เดือน)”

การเคลื่อนไหว

ในหัวข้อการเคลื่อนไหวพบว่า ข้อที่ 6A, 6C, 6D และ 6E มีค่า IOC เท่ากับ 1 ยกเว้นข้อ 6B ที่มีค่า IOC เท่ากับ 0.67 และจากการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิไม่พบข้อความที่ต้องทำการแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

การฟัง ภาษาและเสียง

ในหัวข้อการฟัง ภาษาและเสียงพบว่าทุกข้อมีค่า IOC เท่ากับ 1 และจากการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิพบข้อคำถามที่ต้องทำการแก้ไขตามข้อเสนอแนะได้แก่ ข้อ 7C โดยได้รับการแนะนำให้ยกตัวอย่างเพิ่มเติม ดังนั้นจึงเปลี่ยนจากข้อคำถาม “ไม่ตอบสนองต่อคำพูด (โดยการฟังไม่มีปัญหา)” เป็น “ไม่ตอบสนองต่อคำพูด (โดยการฟังไม่มีปัญหา) เช่น เรียกชื่อแล้วไม่หัน”

การมองและการมองเห็น

ในหัวข้อการมองและการมองเห็นพบว่าทุกข้อมีค่า IOC เท่ากับ 1 และจากการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิไม่พบข้อคำถามที่ต้องทำการแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

ความผูกพัน-อารมณ์

ในหัวข้อความผูกพัน-อารมณ์ พบว่าทุกข้อมีค่า IOC เท่ากับ 1 และจากการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิไม่พบข้อคำถามที่ต้องทำการแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

นอกจากนี้ยังมีข้อคำถามเพิ่มเติมในแบบรายการพฤติกรรมที่ถามถึงความเข้าใจและข้อเสนอแนะต่อแบบสอบถามจำนวน 3 ข้อ จากการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิในข้อคำถามดังกล่าวพบว่าทุกข้อมีค่า IOC เท่ากับ 1 และพบข้อคำถามที่ต้องทำการแก้ไขได้แก่ ข้อ 1 โดยได้รับการแนะนำให้เลี่ยงการใช้คำซับซ้อนและใช้ประโยคที่ง่ายขึ้น ดังนั้นจึงเปลี่ยนจากข้อคำถาม “ท่านมีปัญหาในการเข้าใจความหมายของคำสั่งที่ใช้หรือไม่” เป็น “ข้อคำถามในแบบสอบถามยากต่อการเข้าใจหรือไม่”

หลังจากผู้วิจัยทำการปรับปรุงแก้ไขและเพิ่มเติมแบบรายการพฤติกรรมเด็กทารกและวัยเตาะแตะช่วงอายุ 7 – 30 เดือนฉบับภาษาไทยตามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวแล้ว ได้แบบรายการพฤติกรรมเด็กทารกและวัยเตาะแตะช่วงอายุ 7 – 30 เดือนฉบับภาษาไทยที่ผ่านการศึกษาด้านความตรงตามเนื้อหา และแก้ไขตามข้อเสนอแนะ ก่อนจะนำไปใช้เก็บข้อมูล โดยทดลองใช้ (pilot use) กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 120 คน เพื่อหาข้อเสนอแนะจากกลุ่มตัวอย่างไปปรับปรุงแบบสอบถาม

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะของแบบรายการพฤติกรรมเด็กทารกและวัยเตาะแตะช่วงอายุ 7 – 30 เดือนฉบับภาษาไทย จากการนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง และแบบรายการพฤติกรรมเด็กทารกและวัยเตาะแตะช่วงอายุ 7 – 30 เดือนฉบับสุดท้ายหลังปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะหลังนำมาทดลองใช้

หลังจากนำไปทดลองใช้พบจำนวนข้อคำถามจากหัวข้อหลักที่ต้องแก้ไขปรับปรุงตามข้อเสนอแนะจากกลุ่มตัวอย่างในแต่ละหัวข้อหลักดังตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 แสดงจำนวนข้อย่อยที่ต้องแก้ไขในแต่ละหัวข้อหลัก

หัวข้อหลัก	จำนวนหัวข้อย่อยที่ต้องแก้ไข
การควบคุมพฤติกรรม	1
สมาธิ	2
การนอน	1
การกินหรือการป้อนอาหาร	0
การแต่งตัวการอาบน้ำและการสัมผัส	1
การเคลื่อนไหว	0
การฟังภาษาและเสียง	1
การมองและการมองเห็น	0
ความผูกพัน-อารมณ์	4
รวมทั้งหมด 7 หัวข้อหลัก	10 หัวข้อย่อย

ข้อเสนอแนะของแบบรายการพฤติกรรมเด็กทารกและวัยเตาะแตะช่วงอายุ 7 – 30 เดือนฉบับภาษาไทยหลังจากการนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างอธิบายตามหัวข้อหลักดังนี้

การควบคุมพฤติกรรมตัวเอง

จากการตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบรายการพฤติกรรมในหัวข้อ การควบคุมพฤติกรรมตัวเอง จากการนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างพบว่า คำถามในข้อที่ 1E (5): “ไม่สามารถเปลี่ยนจากกิจกรรมหนึ่งไปอีกรายการโดยไม่เกิดความคับข้องใจหรือแสดงอาการหงุดหงิด ” เป็นคำถามที่ผู้ปกครองส่วนใหญ่ไม่เข้าใจหรือเข้าใจยากมากที่สุดหัวข้อนี้ ซึ่งอาจเป็นเพราะในทาง

กิจกรรมบำบัดเราจะเข้าใจตรงกันว่าสิ่งที่เด็กเปลี่ยนกิจกรรมจากสิ่งที่เด็กสนใจเป็นอีกกิจกรรมหนึ่งด้วยความยากลำบากถือว่าเป็นพฤติกรรมที่ควรได้รับการเอาใจใส่ นอกจากนี้ ทางกิจกรรมบำบัดยังมองว่า คำถามนี้สะท้อนให้เห็นถึงความสามารถในการยืดหยุ่นกับกิจวัตรประจำวันหรือตารางการดำเนินชีวิตของเด็กที่อาจจะกระทบต่อความสามารถในการประกอบกิจกรรม และหากพบปัญหานี้จะเป็นข้อมูลสำคัญเบื้องต้นที่นำไปสู่การประเมินเฉพาะและ/ หรือการบำบัดรักษาต่อไป แต่คนทั่วไปอาจไม่เข้าใจว่าคำถามนี้ต้องการสื่อถึงอะไรหรือหมายความว่าอะไรหรืออาจจะมองต่างไปจากนักวิชาชีพ ดังนั้น ข้อนี้ผู้วิจัยเห็นด้วยกับกลุ่มตัวอย่างและเห็นว่าควรยกตัวอย่างเพื่อให้เข้าใจกับบุคคลทั่วไป เช่น “เช่น เด็กอารมณ์เสียหรือหงุดหงิดโดยร้องไห้ โวยวาย ขว้างปาสิ่งของเมื่อให้เด็กเปลี่ยนไปทำกิจกรรมอื่น” เป็นต้น ดังนั้น จากการนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างพบข้อที่ต้องแก้ไขจำนวน 1 ข้อคือ ข้อ 1E (5) คือ เปลี่ยนเป็น “ไม่สามารถเปลี่ยนจากกิจกรรมหนึ่งไปอีกกิจกรรมโดยไม่เกิดความคับข้องใจหรือแสดงอาการหงุดหงิด เช่น เด็กอารมณ์เสียหรือหงุดหงิดโดยร้องไห้ โวยวาย ขว้างปาสิ่งของเมื่อให้เด็กเปลี่ยนไปทำกิจกรรมอื่น”

สมาธิ

จากการตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบรายการพฤติกรรมในหัวข้อ สมาธิ จากการนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างพบว่า ผู้ปกครองหรือผู้เลี้ยงดู แสดงความคิดเห็นว่าคำถามในข้อที่ 2C (12) “ไม่สามารถเปลี่ยนความสนใจจากวัตถุหรือกิจกรรมหนึ่งไปยังวัตถุหรือกิจกรรมอื่นได้ (สำหรับเด็กที่อายุมากกว่า 9 เดือน)” เป็นคำถามที่ผู้ปกครองเข้าใจยากและผู้ปกครองมักคิดว่าคำถามซ้ำกับข้อที่ 1E (5) “ไม่สามารถเปลี่ยนจากกิจกรรมหนึ่งไปอีกกิจกรรมโดยไม่เกิดความคับข้องใจหรือแสดงอาการหงุดหงิด” ในหัวข้อการควบคุมพฤติกรรมตัวเอง เหตุผลที่เป็นไปได้ คือ อาจเป็นเพราะคำหรือรูปประโยคจะคล้ายกันเพราะกล่าวถึงการเปลี่ยนจากกิจกรรมหนึ่งไปอีกกิจกรรม ซึ่งทำให้ผู้ปกครองอาจมองว่าเป็นข้อคำถามที่ถามถึงปัญหาเดียวกัน อย่างไรก็ตาม จากการพิจารณาของผู้วิจัย พบว่า น่าจะเป็นปัญหาของภาษาที่ใช้โดยเฉพาะคำว่า กิจกรรม แม้ว่าข้อที่ 5 จะเน้นข้อคำถามที่ต้องการดูความสามารถของเด็กต่อการควบคุมตัวเองในการแสดงอารมณ์หรืออาการคับข้องใจและในข้อที่ 2C เป็นการเน้นถามในปัญหาเรื่องสมาธิหรือความสนใจในการทำกิจกรรมหนึ่ง ๆ ของเด็กเล็ก ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้ทำการเปลี่ยนแปลงด้วยการขีดเส้นใต้เน้นคำที่ต้องการสื่อสาร เพื่อให้ผู้ปกครอง/ ผู้เลี้ยงดูได้เห็นถึงจุดเน้นของแต่ละข้อคำถามระหว่างข้อที่ 2C (12) และข้อ 1E (5) ดังนั้น จากการนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างพบข้อที่ต้องแก้ไขจำนวน 2 ข้อคือ ข้อ 2C (12) และข้อ 1E (5) โดยปรับดังนี้ ข้อที่ 2C (12) “ไม่สามารถเปลี่ยนความสนใจจากวัตถุหรือกิจกรรมหนึ่งไปยังวัตถุหรือกิจกรรม

อื่นได้ (สำหรับเด็กที่อายุมากกว่า 9 เดือน)” และ ข้อที่ 1E (5) “ไม่สามารถเปลี่ยนจากกิจกรรมหนึ่งไปอีกกิจกรรมโดยไม่เกิดความคับข้องใจหรือแสดงอาการหงุดหงิด”

สืบเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงของหัวข้อพฤติกรรมในหัวข้อ สมาธิ และหัวข้อ การควบคุมพฤติกรรมตัวเอง ดังนั้น ข้อที่ 1E (5) ถูกปรับดังนี้ “ไม่สามารถเปลี่ยนจากกิจกรรมหนึ่งไปอีกกิจกรรมโดยไม่เกิดความคับข้องใจหรือแสดงอาการหงุดหงิดเช่น เด็กอารมณ์เสียหรือหงุดหงิดโดยร้องไห้ โวยวาย ขว้างปาสิ่งของเมื่อให้เด็กเปลี่ยนไปทำกิจกรรมอื่น”

การนอน

จากการตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบรายการพฤติกรรมในหัวข้อ การนอน จากการนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างพบว่า ผู้ปกครองหรือผู้เลี้ยงดูไม่ได้ให้ข้อเสนอแนะในหัวข้อนี้ ซึ่งอาจเป็นเพราะตัวข้อคำถามในหัวข้อนี้จำนวน 3 ข้อ มีความเหมาะสมทางภาษาที่สามารถทำให้ผู้ปกครองเข้าใจและสามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพในการสอบถามถึงพฤติกรรมในด้านสมาธิของเด็กเล็กในความดูแลของผู้ปกครองได้ อย่างไรก็ตาม ผู้ปกครองส่วนใหญ่ได้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมในส่วนของวิธีการช่วยเหลือเพื่อให้เด็กหลับ โดยได้เสนอวิธีการช่วยเหลืออื่น ๆ เพิ่มเติมดังนี้ การเปิดเพลง การลูบหลัง การร้องเพลงกล่อม เป็นต้น นั่นคือแบบรายการพฤติกรรมในหัวข้อ การนอน จากการนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างพบข้อที่ต้องแก้ไขโดยเพิ่มเติมรายละเอียดของวิธีการช่วยเหลือเด็ก จำนวน 1 ข้อคือ ข้อ 3B โดยเปลี่ยนเป็น “ต้องการความช่วยเหลืออย่างมากจึงจะหลับ: ระบุวิธีช่วยเหลือ: _____ การ โยก _____ การอุ้มเดินนานๆ _____ การลูบผม _____ การพานั่งรถเล่น _____ การเปิดเพลง _____ การลูบหลัง _____ การร้องเพลงกล่อม”

การกินหรือการป้อนอาหาร

จากการตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบรายการพฤติกรรมในหัวข้อ การกินหรือการป้อนอาหาร จากการนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างพบว่า ผู้ปกครองหรือผู้เลี้ยงดูไม่ได้ให้ข้อเสนอแนะในหัวข้อนี้ ซึ่งอาจเป็นเพราะตัวข้อคำถามในหัวข้อนี้จำนวน 5 ข้อ มีความเหมาะสมทางเนื้อหาในการถามปัญหาด้านการกินหรือการป้อนอาหารทำให้ผู้ปกครองเข้าใจและมองเห็นได้ถึงพฤติกรรมในด้านการกินหรือการป้อนอาหารของเด็กเล็กได้ นั่นคือ จากการนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างไม่พบข้อที่ต้องแก้ไขของแบบรายการพฤติกรรมในหัวข้อ การกินหรือการป้อนอาหาร

การแต่งตัว การอาบน้ำ การสัมผัส

จากการตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบรายการพฤติกรรมในหัวข้อ การแต่งตัว การอาบน้ำ การสัมผัส จากการนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างพบว่า คำถามในข้อที่ 5J (29) “หลีกเลี่ยงการสัมผัสผิวสัมผัสบางชนิดและหลีกเลี่ยงการทำมือเปราะเปื้อน (สำหรับเด็กอายุมากกว่า 9 เดือน)” เป็นคำถามที่พบในข้อเสนอแนะว่าผู้ปกครองส่วนใหญ่ไม่เข้าใจหรือบอกว่าเข้าใจยาก ซึ่งอาจเป็นเพราะผู้วิจัยไม่ได้ยกตัวอย่างว่า “ผิวสัมผัส” หมายถึงอะไร ดังนั้น ข้อนี้ผู้วิจัยเห็นด้วยกับกลุ่มตัวอย่างและเห็นว่าควรยกตัวอย่างเพื่อให้เข้าใจง่ายกับบุคคลทั่วไป คือ เมื่อพิจารณาข้อเสนอแนะนี้ ผู้วิจัยจึงเพิ่มยกตัวอย่างเพื่อให้เข้าใจความหมายของ ผิวสัมผัส ในแบบรายการพฤติกรรมนี้เช่น ตุ๊กตาขนสัตว์ ผ้านวมที่มีขนหรือหยัก พรม กระดาษทราย หรือกาวหรืออาหารบางชนิด เป็นต้น

จากการนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างพบว่า ควรมีการยกตัวอย่างผิวสัมผัสเพื่อให้สอดคล้องต่อความเข้าใจในคำถามในข้อที่ 5J ของแบบรายการพฤติกรรมในหัวข้อ การแต่งตัว การอาบน้ำ การสัมผัส

การเคลื่อนไหว

จากการตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบรายการพฤติกรรมในหัวข้อ การเคลื่อนไหว จากการนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างพบว่า ผู้ปกครองหรือผู้เลี้ยงดูไม่ได้ให้ข้อเสนอแนะในหัวข้อนี้ ซึ่งอาจเป็นเพราะตัวข้อคำถามในหัวข้อนี้ทั้ง 5 ข้อ มีความเหมาะสมทางภาษาที่สามารถทำให้ผู้ปกครองเข้าใจและสามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพในการสอบถามถึงพฤติกรรมในด้านการเคลื่อนไหวของเด็กเล็กในความดูแลของผู้ปกครองได้ ดังนั้น จึงไม่พบข้อที่ต้องแก้ไขของแบบรายการพฤติกรรมในหัวข้อการเคลื่อนไหว

การฟัง ภาษาและเสียง

จากการตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบรายการพฤติกรรมในหัวข้อ การฟัง ภาษาและเสียง จากการนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างพบว่า จากการนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างพบว่า คำถามในข้อที่ 7F (41) “พูดคำหรือวลีที่คุ้นเคยซ้ำบ่อย ๆ (สำหรับเด็กอายุมากกว่า 2 ปี)” เป็นคำถามที่ผู้ปกครองให้ข้อเสนอแนะว่าควรยกตัวอย่างหรือระบุเป็นความถี่ว่าพูดซ้ำกี่ครั้งหรือบ่อยแค่ไหน เพราะเด็กบางคนก็ชอบพูดวลีที่ติดปากซ้ำ ๆ ทำให้ผู้ปกครองกังวลและอยากทราบ ดังนั้นข้อนี้จึงควรยกตัวอย่างเพื่อให้เข้าใจง่ายกับบุคคลทั่วไป โดยแก้ไขเพิ่มเติมเป็น “พูดแต่คำหรือวลีเดียวซ้ำ ๆ และ/ หรือพูดไม่เป็นประโยค ” ดังนั้น จากการนำไปทดลองใช้กับกลุ่ม พบว่าควรมีการอธิบายเพิ่มเติมการพูดซ้ำเพื่อให้สอดคล้องต่อความเข้าใจในคำถามในข้อที่ 7F

การมองและการมองเห็น

จากการตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบรายการพฤติกรรมในหัวข้อ การมองและการมองเห็น จากการนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างพบว่าผู้ปกครองหรือผู้เลี้ยงดูไม่ได้ให้ข้อเสนอแนะในหัวข้อนี้ ซึ่งอาจเป็นเพราะตัวข้อคำถามในหัวข้อนี้ทั้ง 2 ข้อ มีความเหมาะสมทางภาษาที่สามารถทำให้ผู้ปกครองเข้าใจและสามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพในการสอบถามถึงพฤติกรรมในด้านการมองและการมองเห็นของเด็กเล็กในความดูแลของผู้ปกครองได้ ดังนั้น จึงไม่พบข้อที่ต้องแก้ไขของแบบรายการพฤติกรรมในหัวข้อการเคลื่อนไหว

ความผูกพัน - อารมณ์

จากการตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบรายการพฤติกรรมในหัวข้อ จากการนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างพบว่า คำถามในข้อที่ 9E (48) “ไม่แสดงการเล่นแบบสัญลักษณ์ / การเลียนแบบตามอายุ (สำหรับเด็กอายุมากกว่า 9 เดือน) ” เป็นคำถามที่ผู้ปกครองระบุในข้อเสนอแนะให้ยกตัวอย่างหรืออธิบายว่าการเลียนแบบตามอายุที่เหมาะสมควรเป็นเช่นไรหรือวัยนี้จะแสดงการเล่นแบบที่เหมาะสมตามอายุได้เช่นไร ผู้วิจัยพิจารณาและเห็นว่าควรยกตัวอย่างเพื่อให้เข้าใจง่ายกับบุคคลทั่วไปในเรื่องการเล่นแบบสัญลักษณ์/ การเลียนแบบตามอายุ เช่น การโบกมือบ๊ายบาย การเล่นจ๊ะเอ๋ การเลียนแบบท่าทางเมื่อผู้ใหญ่เล่นด้วย เป็นต้น ในข้อที่ 9L (55) “ฝังใจอยู่กับเหตุการณ์ที่น่ากลัว / สะเทือนใจ (สำหรับเด็กอายุมากกว่า 18 เดือน)” ข้อที่ 9N (57) “ต้องการควบคุมสิ่งแวดล้อมทั้งหมด-จัดการ/ดำเนินการสิ่งต่าง ๆ ด้วยตัวเอง” และข้อที่ 9O (58) “ทุกคนมีความยากลำบากในการทำความเข้าใจการบอกใบ้หรืออารมณ์ของเด็ก” เป็นคำถามที่ผู้ปกครองระบุในข้อเสนอแนะว่าเป็นข้อที่เข้าใจยาก ดังนั้นในข้อที่ 9L “ฝังใจอยู่กับเหตุการณ์ที่น่ากลัว / สะเทือนใจ (สำหรับเด็กอายุมากกว่า 18 เดือน)” จึงเพิ่มเติมส่วนนี้คือ “ประสบการณ์ทางลบเช่น ไฟฟ้าดับ การตกบันได การสูญเสียสัตว์เลี้ยง” ข้อที่ 9N “ต้องการควบคุมสิ่งแวดล้อมทั้งหมด-จัดการ/ดำเนินการสิ่งต่าง ๆ ด้วยตัวเอง” อธิบายเพิ่มเติมและยกตัวอย่างว่า “เช่น เจ้ากี้เจ้าการ เอาแต่ใจ ” และในข้อที่ 9O “ทุกคนมีความยากลำบากในการทำความเข้าใจการบอกใบ้หรืออารมณ์ของเด็ก” ที่กลุ่มตัวอย่างระบุว่าเข้าใจยากจึงเปลี่ยนประโยคโดยใช้ภาษาที่ไม่เป็นทางการเปลี่ยนเป็น “คนรอบข้างไม่เข้าใจท่าทางหรือการแสดงออกทางอารมณ์ของเด็ก” เป็นต้น นั่นคือแบบรายการพฤติกรรมในหัวข้อ ความผูกพัน - อารมณ์ จากการนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างพบข้อที่ต้องอธิบายและเพิ่มเติมรายละเอียดจำนวน 3 ข้อคือข้อ 9E ข้อ 9L และข้อ 9N มีข้อที่ต้องเปลี่ยนรูปประโยคซึ่งคงความหมายเดิมเพื่อให้เข้าใจง่ายจำนวน 1 ข้อคือข้อ 9O

โดยผู้วิจัยได้สรุปการแก้ไขหัวข้อย่อยในแต่ละหัวข้อหลัก เพื่อง่ายต่อการดูภาพรวมได้ดัง
แสดงไว้ในตารางที่ 4.4 ด้านล่างดังนี้

ตารางที่ 4.4 แสดงสรุปการแก้ไขหัวข้อย่อยในแต่ละหัวข้อหลัก

การควบคุมพฤติกรรมตัวเอง	ข้อที่ 1E(5): “ไม่สามารถเปลี่ยนจากกิจกรรมหนึ่งไปอีกกิจกรรมโดยไม่เกิดความคับข้องใจหรือแสดงอาการหงุดหงิด”
ปัญหา/ข้อเสนอแนะจากผู้ปกครอง	ไม่เข้าใจ เข้าใจยาก
วิธีการแก้ไข	ยกตัวอย่างเพื่อให้เข้าใจง่ายกับบุคคลทั่วไป
ข้อความคำถามหลังการแก้ไข	“ไม่สามารถเปลี่ยนจากกิจกรรมหนึ่งไปอีกกิจกรรมโดยไม่เกิดความคับข้องใจหรือแสดงอาการหงุดหงิด เช่น เด็กอารมณ์เสียหรือหงุดหงิดโดยร้องไห้ โวยวาย ขว้างปาสิ่งของเมื่อให้เด็กเปลี่ยนไปทำกิจกรรมอื่น”
สมมติ	ข้อที่ 2C(12): “ไม่สามารถเปลี่ยนความสนใจจากวัตถุหรือกิจกรรมหนึ่งไปยังวัตถุหรือกิจกรรมอื่นได้ (สำหรับเด็กที่อายุมากกว่า 9 เดือน)”
ปัญหา/ข้อเสนอแนะจากผู้ปกครอง	คิดว่าซ้ำกับข้อที่ 1E (5) การใช้ภาษา คำหรือรูปประโยคคล้ายกัน
วิธีการแก้ไข	ขีดเส้นใต้เน้นคำที่ต้องสื่อสาร
ข้อความคำถามหลังการแก้ไข	“ <u>ไม่สามารถเปลี่ยนความสนใจจากวัตถุหรือกิจกรรมหนึ่งไปยังวัตถุหรือกิจกรรมอื่นได้</u> (สำหรับเด็กที่อายุมากกว่า 9 เดือน)” และข้อ 1E (5) “ <u>ไม่สามารถเปลี่ยนจากกิจกรรมหนึ่งไปอีกกิจกรรมโดยไม่เกิดความคับข้องใจหรือแสดงอาการหงุดหงิด</u> เช่น เด็กอารมณ์เสียหรือหงุดหงิดโดยร้องไห้ โวยวาย ขว้างปาสิ่งของเมื่อให้เด็กเปลี่ยนไปทำกิจกรรมอื่น”

การนอน	ข้อที่ 3B (14): “ต้องการความช่วยเหลืออย่างมากจึงจะหลับ: ระบุวิธีช่วยเหลือ: ___ การโยก ___ การอุ้มเดินนานๆ ___ การลูบผม ___ การพำนักรถเล่น อื่นๆ ___”
ปัญหา/ข้อเสนอแนะจากผู้ปกครอง	แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมในส่วนของวิธีการช่วยเหลือเพื่อให้เด็กหลับเพิ่มเติมคือ การเปิดเพลง การลูบหลัง การร้องเพลงกล่อม เป็นต้น
วิธีการแก้ไข	เพิ่มเติมรายละเอียดการช่วยเหลือ
ข้อคำถามหลังการแก้ไข	“ต้องการความช่วยเหลืออย่างมากจึงจะหลับ: ระบุวิธีช่วยเหลือ: ___ การโยก ___ การอุ้มเดินนานๆ ___ การลูบผม ___ การพำนักรถเล่น ___ การเปิดเพลง ___ การลูบหลัง ___ การร้องเพลงกล่อม อื่น ๆ ___”
การแต่งตัว การอาบน้ำ การสัมผัส	ข้อที่ 1E (5): “หลีกเลี่ยงการสัมผัสผิวสัมผัสบางชนิดและหลีกเลี่ยงการทำมือเปราะเปื้อน (สำหรับเด็กอายุมากกว่า 9 เดือน)”
ปัญหา/ข้อเสนอแนะจากผู้ปกครอง	ไม่เข้าใจ เข้าใจยาก
วิธีการแก้ไข	อธิบายเพิ่มและยกตัวอย่าง
ข้อคำถามหลังการแก้ไข	“หลีกเลี่ยงการสัมผัสผิวสัมผัสบางชนิดและหลีกเลี่ยงการทำมือเปราะเปื้อน ผิวสัมผัสดังกล่าวเช่น ตุ๊กตาขนสัตว์ ฟ้านวมที่มีขนหรือหยัก พรหม กระดาษทราย หรือกาวหรืออาหารบางชนิดเป็นต้น (สำหรับเด็กอายุมากกว่า 9 เดือน)”
หัวข้อการฟัง ภาษาและเสียง	ข้อที่ 7F (41): “พูดคำหรือวลีที่คุ้นเคยซ้ำบ่อย ๆ (สำหรับเด็กอายุมากกว่า 2 ปี)”
ปัญหา/ข้อเสนอแนะจากผู้ปกครอง	ควรยกตัวอย่างเพื่อให้เข้าใจง่ายกับบุคคลทั่วไป
วิธีการแก้ไข	อธิบาย แก้ไขเพิ่มเติม
ข้อคำถามหลังการแก้ไข	“พูดแต่คำหรือวลีเดียวซ้ำ ๆ และ/ หรือพูดไม่เป็นประโยค”

หัวข้อความผูกพัน - อารมณ์	ข้อที่ 9E (48): “ไม่แสดงการเล่นแบบสัญลักษณ์ / การเลียนแบบตามอายุ (สำหรับเด็กอายุมากกว่า 9 เดือน)”
ปัญหา/ข้อเสนอแนะจากผู้ปกครอง	ให้ยกตัวอย่างหรืออธิบายว่าการเลียนแบบตามอายุที่เหมาะสมควรเป็นเช่นไร
วิธีการแก้ไข	ยกตัวอย่างเพื่อให้เข้าใจง่ายกับบุคคลทั่วไป
ข้อคำถามหลังการแก้ไข	“ไม่แสดงการเล่นแบบสัญลักษณ์ / การเลียนแบบตามอายุ เช่น การโบกมือบ๊ายบาย การเล่นจ๊ะเอ๋ การเลียนแบบท่าทางเมื่อผู้ใหญ่เล่นด้วย เป็นต้น (สำหรับเด็กอายุมากกว่า 9 เดือน)”
หัวข้อความผูกพัน - อารมณ์	ข้อที่ 9L (55): “ฝังใจอยู่กับเหตุการณ์ที่น่ากลัว / สะเทือนใจ (สำหรับเด็กอายุมากกว่า 18 เดือน)”
ปัญหา/ข้อเสนอแนะจากผู้ปกครอง	เข้าใจยาก
วิธีการแก้ไข	อธิบายเพิ่มเติม ยกตัวอย่าง
ข้อคำถามหลังการแก้ไข	“ฝังใจอยู่กับเหตุการณ์ที่น่ากลัว / สะเทือนใจ (ประสบการณ์ทางลบเช่น ไฟฟ้าดับ การตกบันได การสูญเสียสัตว์เลี้ยง) (สำหรับเด็กอายุมากกว่า 18 เดือน)”
หัวข้อความผูกพัน - อารมณ์	ข้อที่ 9N (57): “ต้องการควบคุมสิ่งแวดล้อมทั้งหมด-จัดการ/ดำเนินการสิ่งต่าง ๆ ด้วยตัวเอง”
ปัญหา/ข้อเสนอแนะจากผู้ปกครอง	เข้าใจยาก
วิธีการแก้ไข	อธิบายเพิ่มเติม ยกตัวอย่าง
ข้อคำถามหลังการแก้ไข	“ต้องการควบคุมสิ่งแวดล้อมทั้งหมด---จัดการ/ดำเนินการสิ่งต่าง ๆ ด้วยตัวเอง เช่น เจ้ากี้เจ้าการ เอาแต่ใจ”

หัวข้อความผูกพัน - อารมณ์	ข้อที่ 90(58): “ทุกคนมีความยากลำบากในการทำความเข้าใจการบอกรับหรืออารมณ์ของเด็ก”
ปัญหา/ข้อเสนอแนะจากผู้ปกครอง	เข้าใจยาก
วิธีการแก้ไข	เปลี่ยนประโยคโดยใช้ภาษาที่ไม่เป็นทางการ
ข้อความคำถามหลังการแก้ไข	“คนรอบข้างไม่เข้าใจท่าทางหรือการแสดงออกทางอารมณ์ของเด็ก”

ผู้วิจัยได้แสดงสรุปการแก้ไขและเพิ่มเติมแบบรายการพฤติกรรมจากความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้ปกครองจากการทดลองใช้ร่วมกับการพิจารณาของผู้วิจัยซึ่งแบบรายการพฤติกรรมเด็กทารกและวัยเตาะแตะช่วงอายุ 7 – 30 เดือนฉบับสุดท้าย หลังปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะหลังนำมาทดลองใช้ซึ่งแสดงในภาคผนวก ข

